

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/72/2011
Identifikačné číslo spisu: 9011899583
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:9011899583.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: AKTÍVA, s. r. o., M. Rázusa 14, Žilina, IČO: 31 558 968, proti žalovanému: Mesto Čadca, Námestie slobody 30, Čadca, IČO: 00 313 971, zastúpenému advokátskou kanceláriou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Kuric, JUDr. Vladárová, s. r. o., Dolný Váh 11, Žilina, IČO: 36 841 200, o náhradu škody 181 509,14 eur (5 468 144,50 Sk) s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. januára 2011, č. k. 15Cb 677/2001-322, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 25. januára 2011, č. k. 15Cb 677/2001-322 potvrdzuje.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline uznesením z 25. januára 2011, č. k. 15Cb 677/2001-322 priznal Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, so sídlom ul. 1. mája 32, Žilina, IČO: 00 397 563, znalcovi z odboru Ekonomia a manažment, Ekonomika a riadenie podnikov, za vypracovanie písomného znaleckého posudku č. 311/2010 z 30. novembra 2010 znalečné vo výške 2 011,48 eur, slovom dvetisícjedenásť eur štyridsaťosem centov a zároveň upravil účtáreň Krajského súdu v Žiline, aby na účet Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline poukázala z rozpočtových prostriedkov Krajského súdu v Žiline sumu 2011,48 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že uznesením z 15. októbra 2009, č. k. 15Cb 677/2001-277 Krajský súd v Žiline nariadil doplnené znalecké dokazovanie. Na vypracovanie písomného znaleckého posudku vo veci ustanovil znalca - Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Dňa 6. decembra 2010 bol Krajskému súdu v Žiline predložený znalecký posudok č. 311/2010 z 30. novembra 2010 spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrad za znalecký posudok. Znalec si vyúčtoval odmenu a náhradu hotových výdavkov za znaleckú činnosť v zmysle vyhlášky č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhrada za stratu času pre znalcov, tlmočníkov prekladateľov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len vyhláška č. 491/2004 Z. z.) nasledovne: hodinová odmena podľa § 3 citovanej vyhlášky celkom 2 191,20 eur (165 hodín x 13,28 eur), paušálna odmena podľa § 5 citovanej vyhlášky 19,92 eur (1 x 19,92 eur), paušálne ustanovené náhrady podľa § 14 citovanej vyhlášky spolu

31,98 eur (písomné vyhotovenie úkonu 3 x 2,66 eur, čiernobiele vyhotovenie listu A4 240 x 0,10 eur) a DPH 19% celkom 426,19 eur. Celková odmena vyúčtovaná znalcom predstavovala 2 669,29 eur.

Súd prvého stupňa konštatoval, že znalcovi bolo uložené vykonanie znaleckého úkonu uznesením Krajského súdu v Žiline z 15. októbra 2009, ktoré bolo znalcovi doručené 16. novembra 2009 (č. l. 281 spisu). Súd určil znalcovi na vypracovanie znaleckého posudku lehotu 90 dní, ktorú na žiadosť znalca predĺžil do 17. septembra 2010 (č. l. 287 spisu). Znalec znalecký posudok vypracoval a predložil súdu až 6. decembra 2010 (č. l. 306 spisu) po výzve súdu, necelé tri mesiace po určenom, navyše predĺženom, termíne. Krajský súd preto využil moderačné právo vyplývajúce mu z ustanovenia § 3 ods. 5 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z. z., znížil odmenu vyúčtovanú znalcom za vypracovanie znaleckého posudku o 25 %, t. j. o 552,78 eur (25 % zo sumy 2 211,12 eur). Súd tak priznal znalcovi odmenu vo výške 1 658,34 eur, náhradu hotových výdavkov v súlade s vyúčtovaním vo výške 31,90 eur aj 19 % DPH zo znalečného, t. j. vo výške 321,16 eur. Celkovo súd priznal znalcovi znalečné vo výške 2 011,48 eur.

Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.). Žalobca v odvolaní poukázal na svoje vyjadrenie z 12. januára 2011 - Vyjadrenie sa k doplneniu č. 1. Uviedol, že opätovne ako v pôvodnom znaleckom posudku znalec púšťa do právnych úvah a záverov o právnych úkonoch, právne analyzuje zmluvné vzťahy účastníkov konania, čo mu ako znalcovi v nijakom prípade neprislúcha. Ďalej uviedol, že znalec sa mal obmedziť na zistenie vyplývajúce výlučne z jeho profesionálnej spôsobilosti. Poznamenal, že doplnenie znaleckého posudku trpí rovnakými vadami a nedostatkami ako pôvodný znalecký posudok. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že znalcovi sa tarifná odmena nepriznáva, resp. sa výrazným spôsobom zníži.

Proti uzneseniu podal odvolanie aj súdom ustanovený znalecký ústav. Uviedol, že doplnenie č. 1 k znaleckému posudku č. 100/2007 (znalecký úkon č. 311/2010) predložil s oneskorením z toho dôvodu, že ďalšie dohľadávanie relevantných dokladov bolo značne komplikované. K predĺženiu termínu predloženia doplnku znaleckého posudku došlo v dôsledku objektívnej skutočnosti, keď sa znalec snažil zo všetkých dostupných prameňov získať ďalšie relevantné doklady. Informácie získané z následného dohľadávania u exekútora a u správcu konkurznej podstaty však zásadným spôsobom ovplyvnili jednoznačnosť výrokov znalca. Navrhuje priznať plnú výšku vyúčtovanej odmeny a náhrady hotových výdavkov, sumu 2 669,29 eura.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. zistil, že odvolanie žalobcu ako aj Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline nie je dôvodné.

Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci pričom poukazuje aj na skutočnosť, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Znalec v odvolaní poukazuje na objektívne príčiny oneskorenia vypracovania znaleckého posudku, vyplývajúce z jeho snahy získať ďalšie relevantné podklady, potrebné na posúdenie sporných skutočností.

Pod nesprávnym právnym posúdením veci možno rozumieť pochybenie súdu spočívajúce v tom že na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu alebo ak aplikoval síce správnu právnu normu, ale jej obsah aplikoval nesprávne.

V danej veci súd prvého stupňa priznal znalcovi za vykonanie znaleckého úkonu na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 15Cb/677/2001-277 zo dňa 15. 10. 2009 znalečné vo výške 2 011,48 eur oproti ním vyúčtovanej sume 2 669,29 eur. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 písm. b/ vyhlášky č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a predkladateľoch, podľa ktorého tarifná odmena sa zníži alebo neprizná, ak znalec, tlmočník alebo prekladateľ vykonal úkon oneskorene, neúčelne alebo nekvalitne. Súd preto na predmetnú vec aplikoval správnu právnu normu a rovnako správne aplikoval aj jej obsah, pričom v rozhodnutí poukázal na skutočnosti, odôvodňujúce postup podľa citovaného

ustanovenia, keďže znalec podal znalecký posudok až takmer tri mesiace po uplynutí predĺženého termínu na jeho podanie. Objektívne dôvody oneskoreného podania posudku, na ktoré znalec poukazuje, neboli v konaní preukázané.

Rovnako nemožno považovať za dôvodné námietky žalobcu, ktorý poukazuje na obsahové nedostatky podaného posudku, keďže hodnotenie dôkazu, vykonaného znaleckým dokazovaním je vecou úvahy súdu.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.